

“Sosyal medya yasası sansüre ve otosansüre yol açabilir”

KASIDER Başkanı Sema Tüfekçiler, tecrübeli isimlerle yaptığı röportaj serisine Erçin Bilgin Bektaşoğlu Avukatlık bürosu kurucu ortağı Dilek Bektaşoğlu Sanlı ile devam ediyor. Bektaşoğlu Sanlı, söz konusu yasanın uygulanmasına bağlı olarak farklı şekillerde sansüre ve otosansüre yol açabileceğini söyledi.

KASIDER Başkanı Sema Tüfekçiler, tecrübeli isimler ile yaptığı röportaj serisine Erçin Bilgin Bektaşoğlu Avukatlık bürosu kurucu ortağı Dilek Bektaşoğlu Sanlı ile devam ediyor. Bektaşoğlu Sanlı, sosyal medyaya getirilmesi beklenen kısıtlamaları hukuki açıdan değerlendirdi. Sanlı, söz konusu yasanın uygulanmasına bağlı olarak farklı şekillerde sansüre ve otosansüre yol açabileceğini söyledi.

Sosyal medya yasası ile getirilen düzenlemeyi ana başlıklar halinde bize kısaca özetleyebilir misiniz?

“Sosyal medya yasası” olarak adlandırılan 7253 sayılı kanun, başlı başına tekil bir yasal düzenleme olmayıp, 2007 yılında yürürlüğe giren 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun’a ek değişiklikler içeren bir düzenlemedir.

Kanunun amacı, gerekçesinde de belirtildiği gibi sosyal ağ sağlayıcıları ile Türkiye’de muhataplık ilişkisi kurulması ve yasalara aykırı içerikle mücadele edilmesinde, sosyal ağ sağlayıcılarının sorumluluk üstlenmesine ilişkin yükümlülükler getirmektir.

Bu yasa ile getirilen düzenleme şu şekilde özetlenebilir:

• Öncelikle yeni bir sosyal ağ sağlayıcı tanımı yapılmaktadır. Bu tanıma göre, sosyal ağ sağlayıcı “sosyal etkileşim amacıyla kullanıcıların internet ortamında metin, görüntü, ses, konum gibi içerikleri oluşturmalarına, görüntülemelerine veya paylaşmalarına imkan sağlayan gerçek veya tüzel kişi”dir. Bu tanım muğlak ve geniş bir tanımdır. Tanımda, platformun

amacına ve kitlesine değinilmemiş, kapsam dışında tutulan mecralar belirtilmemiştir. Ayrıca, tanımda yer alan “sosyal etkileşim amacı” ifadesi nedeniyle sadece Twitter, Facebook, Instagram gibi sosyal medya platformları değil, kullanıcıların etkileşim halinde oldukları Whatsapp, Skype ya da kullanıcıların yorum yapmasına açık haber siteleri gibi diğer internet mecralarının da bu yasa kapsamında değerlendirilme riski doğmaktadır.

• Türkiye’den günlük erişimi bir milyondan fazla olan yurt dışı kaynaklı sosyal ağ sağlayıcı, kanun

kapsamında yer alan yükümlülüklerin yerine getirilmesini ve yapılacak başvuruların cevaplandırılmasını sağlamak üzere, en az bir kişiyi Türkiye’de temsilci olarak belirlemelidir. Temsilcinin gerçek kişi olması halinde, kişinin Türk vatandaşı olması zorunludur. Sosyal ağ sağlayıcı, kişinin kimlik ve iletişim bilgilerini Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuna (BTK) bildirecektir. Bu hüküm 1 Ekim 2020 itibarıyla yürürlüğe girecektir. Sosyal ağ sağlayıcının, Türkiye’de bir temsilci atama ve bilgilendirme yükümlülüğünü 1 Ekim 2020 tarihi

itibarıyla ve devamında yerine getirmemesi durumunda idari para cezaları, reklam yasağı ve nihayet internet trafiği bant genişliğinin daraltılması gibi yaptırımlar öngörülmüştür.

Yaptırımlara ilişkin ayrıntı vermem gerekirse; Kurum'un ihlale ilişkin ilk bildiriminden itibaren, temsilci bulundurma yükümlülüğü yerine getirilmezse, sosyal ağ sağlayıcısına 10 milyon lira idari para cezası verilir. Bu cezanın tebliğinden itibaren otuz gün içerisinde yükümlülük halen yerine getirilmediğinde, ek 30 milyon lira bir idari para cezası daha verilir. İkinci kez verilen idari para cezasının tebliğinden itibaren 30 gün içinde bu yükümlülüğün yerine getirilmemesi hâlinde Türkiye'de mukim vergi mükellefi olan gerçek ve tüzel kişilerin ilgili sosyal ağ sağlayıcısına yeni reklam vermesi yasaklanır; bu kapsamda yeni sözleşme kurulamaz ve buna ilişkin para transferi yapılamaz. Reklam yasağı kararının verildiği tarihten itibaren 3 ay içinde bu yükümlülüğün yerine getirilmemesi hâlinde BTK Başkanı, sosyal ağ sağlayıcının internet trafiği bant genişliğinin %50 oranında daraltılması için sulh ceza hâkimliğine başvurabilir. Başvurunun kabulüne ilişkin hâkim kararının uygulanmasından itibaren 30 gün içinde söz konusu yükümlülüğün yerine getirilmemesi hâlinde Başkan, sosyal ağ sağlayıcının internet trafiği bant genişliğinin bu defa yüzde doksan oranına kadar daraltılması için sulh ceza hâkimliğine başvurabilir. Temsilci belirleme ve bildirme yükümlülüğünün yerine getirilmesi hâlinde; verilen idari para cezalarının dörtte biri tahsil edilir, reklam yasağı kaldırılır ve hâkim kararları kendiliğinden hükümsüz kalır.

- Türkiye'de günlük erişimi bir milyondan fazla olan sosyal ağ sağlayıcıları, Türkiye'de temsilci bulundurmak dışında ayrıca, Türkiye'deki kullanıcıların verilerini Türkiye'de tutmak, Kişilik hakkı ihlallerine ilişkin kişilerce yapılacak başvuruları en geç kırk sekiz saat içerisinde yanıtlamak ve olumsuz yanıtlar hakkında gerekçe göstermek, Kendisine bildirilen içeriğin çıkarılması veya erişimin engellenmesi

kararlarını yirmi dört saat içerisinde uygulamak, İstatistiksel ve kategorik bilgileri altı aylık raporlar halinde kuruma bildirmekle yükümlü tutulmuşlardır. Bu yükümlülüklerle aykırılık halinde idari ve adli para cezaları öngörülmüştür. Ayrıca, hakim veya mahkeme tarafından verilen karara istinaden, yirmi dört saat içerisinde içeriğin çıkarılmaması veya erişimin engellenmemesi durumunda, sosyal ağ sağlayıcı doğan zararın tazmin edilmesinden sorumlu tutulmuştur.

Böyle bir düzenlemeyi hukuken sansür olarak nitelendirebilir misiniz?

Yasanın, uygulanmasına bağlı olarak farklı şekillerde sansüre ve oto-sansüre yol açabileceğini söyleyebilirim. Öncelikle, sosyal ağ sağlayıcılarının, getirilen ağır yükümlülükler karşısında, Türkiye'de bir temsilcilik kurup kurmayacağını, medyaya yansıyan bazı haberler olmakla birlikte, şu an net olarak bilmiyoruz. Örneğin, yasanın öngördüğü; 48 saat içerisinde tüm kişisel başvurulara, temsilci vasıtasıyla cevap verebilmek son derece kapsamlı, alt yapı gerektiren maliyetli bir iştir. Diğer yandan, içeriğin çıkarılması ya da erişimin engellenmesi yönündeki mahkeme kararlarının 24 saat içerisinde yerine getirilmemesi halinde, sağlayıcının doğan zarardan sorumlu tutulması belirsizlik ve öngörülemezlik içerir. Daha da önemlisi, kişisel verilerin Türkiye'de tutulması ve talep halinde paylaşılması ve mahkeme kararlarına uyma zorunluluğu, ilgili sosyal ağ sağlayıcının iç politika ve düzenlemelerine, örneğin; ifade özgürlüğü ve haber alma hakkı kriterlerine aykırılık teşkil edebilir. Bu yönüyle sosyal ağ sağlayıcının kendi iç politikalarıyla veya başka ülkelerdeki uygulamalarıyla farklılık/çelişki içermesine yol açabilir. Nitekim, sosyal medya ağı Twitter'ın tüm dünyada anonim kalmayı tercih eden kullanıcıların kişisel bilgilerini kamu otoriteleriyle paylaşmama prensibine uygun bir politika izlediğini, anonim bir hesaptan yapılan paylaşımlar hakkında

erişim engeli kararı verilmiş olsa da bunları ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirip kararı uygulamayı reddedebildiğini, Türkiye'de hakkında erişimin engellenmesi kararı bulunan Can Dündar'a ilişkin kararı yerine getirmediğini görüyoruz. Birçok uluslararası sosyal ağ sağlayıcısının bugün Türkiye'de temsilciliği yok ve Türkiye'de veri tutmuyorlar. Diğer yandan, Engelliweb 2019 isimli araştırmaya göre, Türkiye'de 2019 sonu itibarıyla; 408.494 internet sitesi, 130.000 URL adresi, 7.000 twitter hesabı, 40.000 tweet, 10.000 youtube videosu, 6.200 facebook içeriği erişime engellenmiş durumdadır.

Bu hususlar konuyu, sadece hukuk sorunu olmamanın ötesine politik bir noktaya da taşıyor. Soruya dönecek olursam, getirilen yeni yasa karşısında, sosyal ağ sağlayıcılarının Türkiye'de temsilci bulundurmaması halinde, yasa gereği internet trafiği bant genişliğinin %90'lara kadar daraltılması, ilgili platformun Türkiye'de işleyişinin zayıflatılması veya kullanılamaz hale gelmesi sonucunu doğuracaktır. Bu halde, Türkiye'deki kullanıcıların, sosyal ağlara erişiminin sınırlanması ya da sonlanması, kullanıcıların ifade özgürlüğü ve haber alma haklarının mekânsal ihlali anlamına gelecektir. Bu bağlamda, yeni sosyal medya yasasıyla ilgili bazı görüşlerde, yasayla getirilen bant genişliğinin daraltılması yaptırımının ölçsüz bulunduğunu ve yasanın gerekçesinde de örnek olarak gösterilen ilgili Alman yasasının (Sosyal Ağ Uygulama Kanunu, NetzDG) internet bandının daraltılması yönünde bir yaptırım içermediğini ve basın ya da gazetecilik servisi sağlayan platformlar ile kişisel iletişim ve özel içeriklerin yayılmasını sağlayan platformların da Alman yasası kapsamı dışında tutulduğunu belirtmek yerinde olur. Diğer yandan, sosyal ağ sağlayıcıları, Türkiye'de temsilci bulundurma durumunda, Türk Mahkemelerinin vereceği içeriğin çıkarılması veya erişimin engellenmesi kararlarını uygulamakla yükümlü olacaklardır. İlgili mahkeme kararlarının ifade özgürlüğü ve haber alma hakkına

ilişkin evrensel ve yerleşik, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Türk Anayasa Mahkemesi kararlarına aykırı olması halinde, şüphesiz ki uygulanan kararlar, hukuka güveni zedeler; özgürlük ve hak kurallarını ihlal eder. Ayrıca hukuka aykırı kararlar ile içeriğin tamamen çıkarılması kolektif hafızayı silebilecek kadar ileri bir noktaya gidebilir. Öte yandan, verilerin Türkiye’de tutulması, kişisel verilerin korunması ve güvenliği sorununu da beraberinde getirir. Ayrıca, Ceza Muhakemesi Kanunumuzda yer alan bilgi isteme talebiyle, kişilerin kullanıcı verilerine ulaşmak mümkün olabilecektir. Bu durum şüphesiz, suça konu anonim hesapların tespit edilmesi bakımından olumludur. Ancak, suç teşkil etmeyecek şekilde görüşlerini anonim olarak ifade eden ve fakat kendini siyasi, toplumsal, cinsiyetçi, ekonomik ya da başkaca bir baskı altında hisseden kullanıcılar bakımından otosansüre yol açabilecektir.

Kurallı ve kontrollü sosyal medya sizce mümkün mü?

Evet mümkün. İnsan ilişkilerinin söz konusu olduğu her mekan, bu sanal bir platform olsa dahi, kurala tabi kılınabilir. Şu an sosyal medyanın da tamamen kuralsız ve kontrolsüz olduğu da düşünülmemelidir. Öncelikle, sosyal ağ sağlayıcılarının kendi kuralları var (self-regulation). Belirli aralıklarda şeffaflık raporları yayımladıklarını da görüyoruz. Ayrıca Avrupa Birliği’nin ilgili bazı direktifleri var. Ülke hukuklarının kişilik haklarını koruyan kuralları, ceza normları ve mahkeme kararları var ki, bu normlar sosyal medya yoluyla işlenen suçlar bakımından da uygulanır. Fransa, Almanya gibi bazı ülke hukuklarında internet kullanımı ve sosyal medyaya ilişkin özel kanunlar mevcut. Kanımca ihtiyaç olunan, ulusal-yerel kuralların üzerinde, evrensel ve yeknesak uluslararası kurallardır. Tabii bu mesele sadece hukuk etrafında düşünülemez. Sosyal medya şirketleri ekonomik olarak o kadar büyümüşür ve eriştikleri kullanıcılar, uygulama alanları ulusal sınırların üzerinde o denli yaygındır ki, mesele ekonomik

ve politik bir güç meselesidir de artık. Diğer yandan, özgürlükler-haklar ve güvenlik-otorite eksenindeki hassas dengenin, hukukun da kolayca çözümlenebildiği bir mesele olmadığı açıktır. Mesele, ilk toplum sözleşmesine Hobbes ve Rousseau’ya kadar geri gidebilir. Bugün, buradan nereye doğru gideceğini hep birlikte göreceğiz.

Sosyal medyada yapılan hakaretler hukuka yansıyor hakaret edilen lehine neticelendirilse dahi sosyal medyada bu hakaretin izinin kalması durumunu hukukun nasıl değerlendirirsiniz?

Hakaret suçu, Türk Ceza Kanunu’nda “Şerefe Karşı Suçlar” başlığı altında yer almaktadır ve bir kimseye onur, şeref ve saygınlığını rencide edebilecek nitelikte somut bir fiil veya olgu isnat etme veya sövmek suretiyle bir kimsenin onur, şeref ve saygınlığına saldırmak şeklinde tanımlanmıştır. Bu bağlamda hakaret, kişinin kişilik haklarına saldırı ile ilgilidir ve korunan hukuki değerlerin manevi nitelikte bir boyutu bulunmaktadır.

Bu sebeple de maddi değerlerin korunduğu suçlara oranla nispi bir nitelik taşımakta, toplumda benimsenen anlayışa, örf ve adet kurallarına, toplumun yaklaşımına vb. göre değişiklik gösterebilmektedir. Nitekim hakaret eylemi, kişinin sırf insan olması nedeniyle sahip olduğu itibar ve saygınlığın ötesinde toplum içindeki davranışları, rolü, becerileri vb. durumlar sebebiyle toplum tarafından kendisine atfedilen, toplum içinde sahip olduğu itibar, saygınlık ve değer yargısı ile de ilişkilidir. Bu minvalde hem ceza hukuku alanında hem de özel hukuk alanında koruma altına alınmıştır. Özel hukuk alanında manevi zararlara karşı tazminat yaptırımı ve ceza hukuku alanında ilgili suça ilişkin hapis veya adli para cezası yaptırımı, hakaret eyleminin toplumsal düzeydeki (ve buradan etkiyle kişi üzerindeki bireysel) etkisini silme/ortadan kaldırma gibi bir sonuca imkan vermemektedir. Dolayısıyla, ulaşılabilir olduğu sürece, her bir erişimde, hakaret eyleminin

tekrarlanmasına benzer bir durum ortaya çıkmaktadır. Bu sebeple her ne kadar yaptırımı konu olan eylemin tamamen geri alınması mümkün olmasa da ilgili eylemin etkilerinin hangi oranda ve nasıl ortadan kaldırılacağı önem kazanmaktadır. Bu bağlamda, 5651 sayılı Kanunda, internet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik haklarının ihlal edilmesi halinde, erişimin engellenmesine ilişkin düzenleme yer almaktaydı. Değişiklikle birlikte, içeriklerin (yayından) çıkarılması da talep edilebilmektedir. Bu durum içeriğin/haberin, kaynağından da çıkarılmasına, bir nevi yok olmasına sebep olabilecektir. Yanı sıra, internet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik hakları ihlal edilenlerin talep etmesi durumunda hâkim tarafından, başvuranın adının internet adresleri ile ilişkilendirilmemesine karar verilebilmektedir. Böylece bahse konu içeriğe erişimin engellenmesine ek olarak, kişiyi ve içeriği ilişkilendiren tüm veriler de kaldırılacaktır. Bu noktada tartışma yaratan husus, bu yaptırımların, bireysel olarak vatandaşlar açısından uygulanmasına nazaran, bu düzenlemelerin, kamuya mal olmuş kişiler ve siyasi düzlemde nasıl etkilerinin olacağı yönündedir. Bu bağlamda, unutulma hakkına ilişkin tartışmalar gündeme gelmektedir. Bu hak, Türk hukukunda Yargıtay ve Anayasa Mahkemesi kararları ile, Anayasa ve Medeni Kanun’daki özel hayatın gizliliği, kişi dokunulmazlığı hükümlerine dayanılarak ihdas edilmiştir. Ancak, bu hak, daha üstün özel ya da kamusal bir hak ile sınırlıdır. Bir başka ifadeyle, unutulmaya konu edilen haber ya da olgu kamusal açıdan değer taşıyor ise, (örneğin bir siyasetçi söz konusuysa) kural olarak, unutulma hakkı ve buna bağlı olarak içeriğin çıkarılması söz konusu olamamalıdır.

Sosyal medya üzerinden eleştiri yapılması & hakaret edilmesi arasındaki farkı hukukun değerlendirebilir misiniz?

Hakaret suçu, belirttiğim gibi, bir kimseye onur, şeref ve saygınlığını rencide edebilecek nitelikte somut bir

fiil veya olgu isnat etme veya sövmek suretiyle bir kimsenin onur, şeref ve saygınlığına saldırmak şeklinde tanımlanmıştır.

Şüphesiz ki, hükümde geçen “onur, şeref, saygınlık” kavramları, kişilik değerlerinden olup öznel-kişisel bakış açısı niteliği olan kavramlardır. Eleştiri mahiyetindeki söylemlerin, bu suçun kapsamının dışında kaldığı tartışmasız olmakla birlikte siyasal, bilimsel, edebi eleştiri ile hakaret arasındaki ayrım, bıçak sırtı bir ayrımdır.

Sosyal medya üzerinden eleştiri yapılması ile hakaret edilmesi arasındaki fark değerlendirilirken, her bir olayın özellikleri göz önüne alınmak suretiyle değerlendirme yapılması uygun olur. Bu değerlendirmede, anayasal güvence altında bulunan ifade özgürlüğü ve basın özgürlüğünün bir parçası olan haber verme ve eleştiri hakkına ilişkin getirilen birtakım genel ve yerleşik ölçütler göz önüne alınacaktır. Örneğin, basın yoluyla işlendiği iddia edilen hakaret iddialarının ve bu bağlamda basın ve ifade hürriyetinin değerlendirme kriterlerine baktığımızda, doktrindeki ve Yargıtay kararlarındaki genel kanı, yazının/ haberin/açıklamanın gerçek ve güncel olması, verilmiş kamu ilgi ve yararının bulunması ve olay ile olayın anlatılışı arasında fikir bağı/düşünsel bir bağ bulunması durumunda, haber verme ve eleştiri hakkının söz konusu olduğunun kabul edilmesi yönündedir. Haberle ilgili olmayan, haberin açıklanış biçimine herhangi bir katkısı bulunmayan küçültücü değer yargıları veya bazı kişisel kusur veya olumsuzlukların gereksiz ilave edilmesi durumunda, haberle açıklanma biçimi arasında olması gereken fikri bağın koptuğundan söz edilebilmektedir. Bu bağlamda haber verme amacını aşan, haber içeriği ile bağlantısı olmayan küçültücü değerlendirmeler içeren haber ve yazılarda, eleştiri hakkının aşıldığı ifade edilmektedir.

Haber verme hakkına ilişkin bu ölçütlerin, (sosyal medya üzerinden) eleştiriye uygulanmasının isabetli olup olmadığı veya ne oranda uygulanabilir olduğu tartışılmalıdır. Nitekim örneğin mizahın doğasında abartma unsuru bulunduğundan, haber vermeye

göre, ifade özgürlüğünün daha genişlediği bir alan olarak kabul edilebileceği düşünülmektedir. Bu bağlamda küçültücü değer yargılarını içermemesi ve başkasını gülünç düşürme amacının bulunmaması kaydıyla, mizah yoluyla yapılan eleştirilerin sert, ağır ve sarsıcı olabileceği kabul edilmektedir. Benzer şekilde sarsıcı veya ağır bir eleştiri ifadesi, sövme içermediği durumda, hakaret niteliğini taşımayabilecektir. Eleştiri, niteliği gereği, sert, kırıcı, incitici olabilir; Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Yargıtay kararları ışığında, küfür içermeyen; şerefe, haysiyete ve makama hakaret içermeyen içeriklerin suç olarak değil, eleştiri olarak nitelendirilmesi beklenir.

Bu düzenleme sosyal medyada gerçekten hukuken olumlu bir düzenleme yapabilecek nitelikte midir?

Bu düzenlemenin olası sonuçları için önümüzdeki günleri, 1 Ekim 2020 ve sonrası görmeliyiz. Sosyal ağ sağlayıcılarının, Türkiye’de temsilci atayıp atamayacaklarını bu tarihten sonra net olarak bilebileceğiz. Sosyal ağ sağlayıcıları Türkiye’de temsilci atamazlarsa, bu durumda, internet trafik bantlarının daraltılması nedeniyle, Türkiye’deki kullanıcılar, bu platformları bugünkü gibi kullanamayacaklardır. Bu şüphesiz olumsuzdur. Türkiye’de temsilci ataması yaparlarsa, mahkeme kararlarına uyararak içeriği çıkarma, erişimi engelleme gibi yukarıda belirttiğim diğer yükümlülüklerle uymaları gerekecektir. Bundan sonrası, Türk Mahkemelerinin ne yönde kararlar verdiği/ vereceği ve bu Kanunu ne şekilde yorumlayacaklarıyla da ilgilidir. Bir mahkeme kararı, ifade özgürlüğü kapsamında hukuka, Anayasa Mahkemesi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlarına, yerleşik evrensel ilkelere göre verilmiş ise, bu kararların uygulanması hukuk güvenliğini sağlar, olumludur; aykırı kararlar ise, şüphesiz hukuk güvenliğini ve kişi haklarını ihlal etmesi sebebiyle olumsuzdur. Çocuk istismarı veya bir iftira suçuna konu bir anonim hesabın tespit edilmesi ve

cezalandırılması şüphesiz olumludur; diğer yandan, insanların kendilerini otosansür uygulamak zorunda hissetmeleri olumsuzdur.

Her halükarda, hukukun, evrensel hak ve özgürlüklerin üstünlüğünün ve güvenliğinin sağlandığı temel bir düzen olmadan, yapılan/eklemlenen her yasal düzenleme doğuştan kusurlu olmaya mahkumdur.

Sosyal medyada ağ sağlayıcıların hukuken tazminat ödeme sorumlulukları nasıl düzenlenmiştir?

Yeni yasaya göre, hukuka aykırılığı hakim veya mahkeme kararı ile tespit edilen içeriklerin, sosyal ağ sağlayıcıya yapılan bildirimle rağmen 24 saat içinde sosyal ağ sağlayıcı tarafından çıkarılmaması veya bunlara erişimin engellenmemesi halinde, sosyal ağ sağlayıcılar bundan doğan zararların tazmininden sorumlu tutulmuştur. Konu düzenlemenin, özel bir koruma normu getirdiği anlaşılmaktadır. Belirtilen yükümlülüğün ihlali sonucunda meydana gelen zarardan sosyal ağ sağlayıcısının sorumlu tutulabilmesi için sosyal ağ sağlayıcısının ayrıca kusurunun aranmayacağı sonucunu çıkarabiliriz. Böylelikle, sosyal ağ sağlayıcıları, davacılar tarafından ispatlanabildiği ölçüde ilgili zararın tazminiyle yükümlü olacaktır.

İlgili madde hükmünde sosyal ağ sağlayıcısının tazminiyle sorumlu olacağı zarar tipleri hakkında bir açıklama ya da sınırlama getirilmemiştir. Kanun kapsamında içerik çıkarılması veya erişim engellenmesi kararlarının genellikle kişilik hakkının korunması temelinde verileceği göz önünde bulundurulduğunda, tazmini gerekecek zararların da genellikle kişilik hakları ihlalden kaynaklanan manevi zarar ve bazı hallerde de ekonomik zararlar olması beklenmelidir.

Son olarak, maddenin devamında sosyal ağ sağlayıcının sorumluluğuna gidilebilmesi için ayrıca içerik sağlayıcının sorumluluğuna gidilmesi veya içerik sağlayıcıya dava açılması şartı aranmadığı da ayrıca düzenlenmiştir.